

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 331
din 10.04.2008

Dosar nr: 587/2007

Petiția nr: 11110/02.10.2007

Petent: Ofițeri și agenți de Poliție judiciară din cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București

Reclamat: Ministerul Internelor și Reformei Administrative

Obiect: practicarea unui sistem discriminatoriu de salarizare a ofițerilor și agenților de poliție judiciară, prin acordarea unui spor de 30% din indemnizația de încadrare lunară, polițiștilor care desfășoară activitate specializată de combatere a infracțiunilor de corupție, respectiv polițiștilor detașați la Direcției Naționale Anticorupției și polițiștilor din cadrul Direcției Generale Anticorupție, structură a MIRA.

I. Numele, domiciliul sau sediul părților

I.1. Numele și sediul ales al petentului

I.1.1. B S M , M Ș , M. C

cu domiciliul ales în

I.2. Numele și sediul reclamatului

I.2.1. Ministerul Internelor și Reformei Administrative, Piața Revoluției nr. 1A, sector 1, București

II. Procedura de citare

Urmare petiției înregistrate sub nr. 11110 din 02.10.2007, prin adresa cu nr.13694 din 30.10.2007, Colegiul Director a solicitat punctul de vedere cu privire la obiectul petiției, Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

Prin adresa înregistrată cu nr. 16208 din 21.11.2007, Ministerul Internelor și Reformei Administrative a comunicat punctul său de vedere.

În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare.

Prin adresa cu nr.582 din 10.01.2008 au fost citați petenții prin reprezentant. Prin adresa nr. 581 din 10.01.2008 a fost citat Ministerul Internelor și Reformei Administrative, prin reprezentant. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 31.01.2008. La termen, părțile nu s-au prezentat.

III. Obiectul sesizării și susținerea părților

Susținerea petenților

Petenții, ofițeri și agenți de poliție judiciară din cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, prin **Petiția nr.11110/02.10.2007**, consideră că se practică un sistem discriminatoriu de salarizare a ofițerilor și agenților de poliție judiciară, fiind acordat un spor de 30% din indemnizația de încadrare lunară, respectiv solda lunară, polițiștilor care desfășoară activitate specializată de combatere a infracțiunilor de corupție.

Petenții subliniază următoarele aspecte:

Acest spor a fost acordat doar ofițerilor de poliție judiciară, care lucrează în cadrul Parchetului Național Anticorupție și ulterior și ofițerilor și agenților de poliție judiciară care lucrează în cadrul Direcției Generale Anticorupție din cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative. Aplicarea acestui spor de 30% produce o discriminare în rândul ofițerilor și agenților de poliție judiciară.

Parchetului Național Anticorupție are ca atribuție conducerea, supravegherea și controlul actelor de cercetare penală. Acestea se efectuează din dispoziția procurorului de către ofițerii și agenții de poliție judiciară aflați sub autoritatea procurorului general al Parchetului Național Anticorupție. Ofițerii din cadrul PNA sunt numiți pe o perioadă de 6 ani, iar pe perioada numirii au drepturile și obligațiile prevăzute de lege și că toți ofițerii și agenții de poliție au sarcini concrete pentru obținerea de informații pe linie de corupție și pentru descoperirea unor astfel de infracțiuni, nu numai ofițerii din cadrul PNA și DGA.

Ofițerii care lucrează în cadrul DNA a MIRA fac parte din structura poliției ca și ceilalți ofițeri și agenți de poliție judiciară.

Atribuțiile ofițerilor și agenților de poliție judiciară sunt mult mai numeroase decât ale ofițerilor D.G.A., aceștia fiind excluși de la acordarea sporului de 30%.

Conform prevederilor art 201 din codul de procedură penală toți ofițerii din cadrul P.N.A. și D.G.A. cât și ceilalți ofițeri și agenți toți din cadrul organelor de cercetare ale poliției judiciare sunt desemnați de ministrul internelor și reformei administrative cu avizul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Petenții consideră că în cazul ofițerilor și agenților de poliție judiciară este aceeași situație ca și în cazul magistraților defavorizați de a primi o despăgubire egală cu sporul de 30% și respectiv 40%, așa cum a constatat Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării prin Hotărârea nr. 185/22.07.2005.

În acest sens s-a pronunțat Înalta Curte de Casație și Justiție, prin **Decizia nr. VI din 15 ianuarie 2007**, în examinarea recursului în interesul legii promovat într-o cauză similară privind drepturile salariale ale magistraților.

Suținerea Ministerul Internelor și Reformei Administrative,

Prin **Adresa nr. 16208/21.11.2007**, Ministerul Internelor și Reformei Administrative arată următoarele:

Dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 au fost introduse prin O.U.G. nr. 120/2005 privind operaționalizarea Direcției Generale Anticorupție din cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative, în considerarea Legii nr. 161/2005 privind stabilirea unor măsuri pentru prevenirea și combaterea corupției în cadrul M.I.R.A., prin care s-a înființat în subordinea acestui minister Direcția Generală Anticorupție, ca structură specializată pentru prevenirea și combaterea corupției în rândul personalului propriu, și prevăd faptul că "polițiștii care desfășoară activități privind prevenirea și combaterea corupției în rândul personalului M.I.R.A. beneficiază de un spor de 30% din salariul de bază. DGA a devenit astfel nu numai un răspuns la necesitatea unei "curățenii din interior" a instituției, pe fondul evoluției democratice a societății românești, dar și o apropiere evidentă de standardele europene anticorupție.

Diferențierea de tratament aplicată polițiștilor din cadrul D.G.A are la bază criteriul obiectiv principal al **specializării activității** desfășurată într-o nouă structură creată în acest sens la nivelul M.I.R.A cu atribuții exclusiv în domeniul prevenirii și combaterii corupției în rândul personalului propriu, precum și criterii obiective conexe privind pregătirea profesională diferită, specializată, responsabilitatea diferită datorată complexității activităților desfășurate în cadrul unei alte structuri specializate a MIRA, o formare continuă pentru activitatea de investigare a infracțiunilor de corupție din rândul personalului MIRA, ca și specificul acestor activități, având în vedere, printre altele, și tipologiile diferite ale cazurilor de corupție. Astfel, diferențierea de tratament la acordarea drepturilor salariale este stabilită în raport cu **situația obiectivă** diferită în care se află personalul care își desfășoară activitatea în cadrul D.G.A, ca urmare a modificării raportului de serviciu al funcționarului public cu statut special, prin

mutare de la o altă structură, față de ceilalți angajați ai M.I.R.A., împrejurare ce justifică și instituirea tratamentului juridic diferit. Acordarea acestui spor anumitor polițiști din cadrul Direcției Generale Anticorupție nu a fost motivată de necesitatea de a asigura incoruptibilitatea acestora, ci de specificul muncii pe care aceștia îl desfășoară, respectiv activități privind prevenirea și combaterea corupției în rândul personalului M.I.R.A. Astfel se precizează faptul că structura specializată a DGA, competența specifică în domeniul prevenirii și combaterii corupției în rândul personalului M.I.R.A. și activitatea specializată în lupta împotriva corupției din sistemul M.I.R.A. disting acest organ de celelalte structuri aflate în subordinea Ministerului Internelor și Reformei Administrative. Prin urmare, polițiștii mutați la DGA își desfășoară întreaga activitate definitiv în cadrul unei alte structuri specializate create la nivelul M.I.R.A. și nu alături de alți polițiști din cadrul structurilor ministerului mai sus arătate.

Diferențierea de tratament se justifică în mod obiectiv și rezonabil și datorită unor cauze extrinseci și intrinseci cu efecte și consecințe necesare și proporționale cu sursa ca le-a generat. Caracterul necesar al efectelor (acordarea unui spor din salariul de bază) nu le lipsește de scopul licit.

Referitor la presupusa situație discriminatorie creată între ofițerii și agenții de poliție care constituie poliția judiciară a Direcției Naționale Anticorupție și față de alți polițiști care nu sunt detașați la D.N.A., în ceea ce privește acordarea sporului de 30%, precum și stabilirea unui coeficient de multiplicare diferențiat, se fac următoarele precizări:

Diferențierea de tratament aplicată polițiștilor din cadrul D.N.A are la bază criteriul obiectiv principal al **detașării** acestora în cadrul unor instituții care nu fac parte din structura M.I.R.A., respectiv Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiției, precum și criteriile obiective conexe privind pregătirea profesională diferită, specializată, responsabilitatea diferită datorată complexității activităților desfășurate de instituția în care sunt detașați, o formare anume pentru activitatea de urmărire și investigare a infracțiunilor de corupție, ca și specificul acestor activități, având în vedere, printre altele, și tipologiile diferite ale cazurilor de corupție. Astfel, diferențierea de tratament la acordarea drepturilor salariale este stabilită în raport cu **situația obiectivă** diferită în care se află personalul care își desfășoară activitatea în cadrul D.N.A. ca urmare a modificării raportului de serviciu al funcționarului public cu statut special față de ceilalți angajați ai M.I.R.A., împrejurare ce justifică și instituirea tratamentului juridic diferit.

Stabilirea salariului de bază, precum și acordarea unor sporuri și alte drepturi polițiștilor din cadrul DNA nu a fost motivată de necesitatea de a asigura incoruptibilitatea acestora, ci de specificul muncii pe care aceștia o desfășoară, respectiv activității privind prevenirea și combaterea corupției sub directă conducere, supraveghere și control al procurorilor DNA.

În raport de calitatea polițiștilor detașați la D.N.A salarizarea acestora se face potrivit normelor cuprinse în anexa 4 - privind salarizarea polițiștilor care îndeplinesc funcții în afara Ministerului Internelor și Reformei Administrative - din O.G. 38/2003, care la pct. 1 statuează că "polițiștii detașați în baza

reglementărilor în vigoare să îndeplinească funcții în afara Ministerului Internelor și Reformei Administrative beneficiază de următoarele drepturi salariale:

a) salariul de bază al funcției îndeplinite, sporul de vechime în muncă, indemnizații, premii, sporuri și alte drepturi care se acordă personalului civil din unitatea unde își desfășoară activitatea, potrivit legislației care se aplică în unitățile respective;

b) salariul pentru gradul profesional și gradațiile calculate la acesta, potrivit legislației care se aplică polițiștilor....”.

De altfel, în ceea ce privește drepturile bănești cuvenite polițiștilor detașați în cadrul altor instituții, Ministerului Internelor și Reformei Administrative îi revin doar obligații privind stabilitatea și plata drepturilor de pensie, a ajutoarelor acordate la încetarea raporturilor de serviciu și a drepturilor bănești reprezentate de salariul pentru gradul profesional și gradațiile calculate la acesta (pct.7 anexa 4 a O.G. nr. 38/2003, cu modificările și completările ulterioare). Acordarea prin lege a anumitor drepturi, inclusiv salarii și sporuri se face în considerarea unei multitudini de aspecte, de natură economică, socială, profesională etc.

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că acordarea sporului de 30% pentru activitatea în infracțiunile de corupție doar polițiștilor din cadrul Direcției Generale Anticorupție nu a fost motivată de necesitatea de a asigura incoruptibilitatea acestora, ci de specificul muncii pe care aceștia îl desfășoară, respectiv activități privind prevenirea și combaterea corupției în rândul personalului MIRA.

Colegiul Director reține că ofițerii de poliție detașați la Direcția Națională Anticorupție — care este o structură cu personalitate juridică în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — beneficiază de un spor de 30% față de alți polițiști de la poliția judiciară.

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

Constituția României, prin art. 16 alin. 1 garantează dreptul la egalitate: *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”*. Potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, *„Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.”*

Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 14 prevede: *„Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”*.

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării:

„Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin. 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Alin. 3 al art. 2 din **O.G. 137/2000**, republicată, prevede: „Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. 1, față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare”.

Conform art. 2, alin. (4) din **O.G. 137/2000**, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție, cu modificările ulterioare, prevede:

„Art. 10

(1) În scopul efectuării cu celeritate și în mod temeinic a activităților de descoperire și de urmărire a infracțiunilor de corupție, în cadrul Direcției Naționale Anticorupție funcționează ofițeri de poliție, constituind poliția judiciară a Direcției Naționale Anticorupție.

(2) Ofițerii și agenții de poliție judiciară prevăzuți la alin. (1) își desfășoară activitatea numai în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, sub autoritatea exclusivă a procurorului șef al acestei direcții.

(3) Ofițerii și agenții de poliție judiciară pot efectua numai acele acte de cercetare penală dispuse de procurorii Direcției Naționale Anticorupție. Ofițerii și agenții de poliție judiciară își desfășoară activitatea sub directă conducere, supraveghere și control al procurorului.

(4) Dispozițiile procurorilor din Direcția Națională Anticorupție sunt obligatorii pentru ofițerii de poliție judiciară prevăzuți la alin. (1). Actele întocmite de ofițerii de poliție judiciară din dispoziția scrisă a procurorului sunt efectuate în numele acestuia.

(5) Detașarea ofițerilor și a agenților de poliție judiciară în cadrul Direcției Naționale Anticorupție se face, la propunerea nominală a procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, prin ordin al ministrului administrației și internelor, iar numirea acestora în funcții se face prin ordin al procurorului șef al acestei direcții.

(6) Ofițerii și agenții de poliție judiciară sunt detașați în interesul serviciului pe o perioadă de 6 ani, cu posibilitatea prelungirii detașării în funcție, cu acordul acestora.

(6¹) Detașarea ofițerilor și a agenților de poliție judiciară în cadrul Direcției Naționale Anticorupție încetează înaintea împlinirii perioadei prevăzute la alin. (6) prin revocarea din funcție dispusă prin ordin motivat al procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție.

(7) Ofițerii și agenții de poliție judiciară nu pot primi de la organele ierarhic superioare nici o însărcinare.

(8) Ofițerii și agenții de poliție judiciară, pe perioada numirii în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, au drepturile și obligațiile prevăzute de lege pentru ofițerii de poliție și agenții de poliție, cu excepțiile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență. Atribuțiile prevăzute de lege pentru ministrul administrației și internelor privind drepturile și răspunderile ce revin ofițerilor și agenților de poliție judiciară se exercită de procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție. Atribuțiile privind acordarea gradelor profesionale pentru ofițerii și agenții de poliție judiciară se exercită de ministrul administrației și internelor, la propunerea procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție.

[...]

Art. 28

(1-5) Abrogat

(6) Salarizarea personalului auxiliar de specialitate și a personalului economic și administrativ este cea prevăzută de lege pentru aceleași categorii de personal al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(7) Abrogat

(8) Drepturile bănești și materiale ale procurorilor, personalului auxiliar de specialitate, specialiștilor, personalului economic și administrativ, ale cadrelor militare și ale celorlalte categorii de personal ale Departamentului Național Anticorupție, precum și ale ofițerilor și agenților de poliție judiciară se plătesc din fondurile acestui departament."

Ordonanța nr. 38 din 30 ianuarie 2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor are următoarele prevederi relevante:

„Art. 2

Polițiștii au dreptul lunar la un salariu de bază, compus din: salariul pentru funcția îndeplinită, salariul pentru gradul profesional deținut, gradații, sporul pentru misiune permanentă și, după caz, indemnizația de conducere și salariul de merit.

Art. 3

(1) Salariile ce se cuvin polițiștilor sunt diferențiate prin coeficienți de ierarhizare, în raport cu atribuțiile ce revin fiecărei funcții, complexitatea și gradul

de răspundere cerut de îndeplinirea acesteia, solicitările la efort și cu eșalonul la care își desfășoară activitatea.

(2) Principalele funcții, nivelul studiilor și coeficienții de ierarhizare pentru funcțiile îndeplinite, pe grade profesionale și categorii pentru polițiști, sunt prevăzute în anexa nr. 1 lit. A și B.

(3) Coeficienții de ierarhizare pentru funcțiile îndeplinite, în raport cu eșalonul la care își desfășoară activitatea polițiștii, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, ce va fi aprobată în termen de 30 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Salariul corespunzător funcției îndeplinite se acorda de la data prevăzută în ordinul/dispoziția de numire. Pentru persoanele nou-încadrate sau reintegrate în rândul polițiștilor salariul pentru funcția îndeplinită se acordă de la data prezentării la serviciu.”

Anexa 4, Reglementări privind salarizarea polițiștilor care îndeplinesc funcții în afara Ministerului Administrației și Internelor și la regiile autonome sau la societățile comerciale proprii prevede:

„1. Polițiștii detașați în baza reglementărilor în vigoare să îndeplinească funcții în afara Ministerului de Interne beneficiază de următoarele drepturi salariale:

a) salariul de bază al funcției îndeplinite, sporul de vechime în muncă, indemnizații, premii, sporuri și alte drepturi care se acordă personalului civil din unitatea unde își desfășoară activitatea, potrivit legislației care se aplică în unitățile respective. Salariul de bază al funcției îndeplinite reprezintă salariul pentru funcția îndeplinită;

b) salariul pentru gradul profesional și gradațiile calculate la acesta, potrivit legislației care se aplică polițiștilor;

c) în situația în care drepturile salariale prevăzute la lit. a) și b) sunt mai mici decât cele ce li s-ar cuveni ca polițiști încadrați în instituțiile din structura poliției pe funcții similare celor pe care le îndeplinesc la instituțiile unde sunt detașați, cei în cauză pot opta pentru drepturile salariale cuvenite celor încadrați în unitățile de poliție. În acest caz drepturile salariale cuvenite conform prevederilor lit. a) se acorda de către unitățile unde sunt detașați, iar diferența până la totalul drepturilor salariale cuvenite în calitate de polițiști se acordă de către unitățile de poliție. Prin totalul drepturilor salariale se înțelege salariul de bază corespunzător funcției de polițist, asimilată, precum și celelalte sporuri și indemnizații cuvenite în calitate de polițist, stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor. La stabilirea salariului de bază corespunzător funcției de polițist, asimilată, va fi luat în calcul și salariul de merit, în condițiile în care polițiștii beneficiază de acest drept la instituțiile unde sunt detașați.”

Colegiul Director, analizând atât jurisprudența sa anterioară, cât și prevederile legale, a reținut următoarele:

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, legat de articolul 14 (*Interzicerea discriminării*) al **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, ratificată de România prin **Legea 30/1994**, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din **Convenție**, atunci când se induc

distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*”. Astfel, Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (18 februarie 1991, FREDIN contra SUEDEI, parag. 60, 23 iunie 1993, HOFFMAN contra AUSTRIEI, parag. 31, 28 septembrie 1995, SPADEA și SCALAMBRINO contra ITALIEI, 22 octombrie 1996, STUBBINGS și alții contra REGATULUI UNIT, parag. 75). În hotărârea dată în cazul THLIMMENOS contra GRECIEI din 6 aprilie 2000, Curtea a concluzionat că „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoge, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”.

Colegiul Director constată că polițiștii care lucrează în cadrul Direcției Generale Anticorupție din cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative nu se află într-o situație analogă cu ceilalți polițiști din cadrul poliției judiciare, existând o justificare obiectivă a diferențierii. Colegiul Director reține faptul că acordarea acestui spor polițiștilor din cadrul Direcției Generale Anticorupție nu a fost motivată de necesitatea de a asigura incoruptibilitatea acestora, ci de specificul muncii pe care aceștia îl desfășoară, respectiv activități privind prevenirea și combaterea **corupției în rândul personalului MIRA**.

Colegiul Director reține că diferențierea de tratament aplicată polițiștilor din cadrul D.N.A are la bază criteriul obiectiv principal al **detașării** acestora în cadrul unor instituții care nu fac parte din structura M.I.R.A., respectiv Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiției, precum și criteriile obiective conexe privind pregătirea profesională diferită, specializată, responsabilitatea diferită datorată complexității activităților desfășurate de instituția în care sunt detașați, o formare anume pentru activitatea de urmărire și investigare a infracțiunilor de corupție, ca și specificul acestor activități. Colegiul Director constată că polițiștii care lucrează în cadrul Direcției Naționale Anticorupție nu se află într-o situație analogă cu ceilalți polițiști din cadrul poliției judiciare, existând o justificare obiectivă a diferențierii, bazată pe criteriul **detașării**, și nu pe criteriul incoruptibilității polițiștilor.

Colegiul Director apreciază că situațiile deosebite în care se găsesc diferitele categorii de salariați determină soluții diferite ale legiuitorului în ceea ce privește salarizarea acestora, fără ca prin această soluție să se încalce principiul egalității.

Colegiul director a luat hotărâri similare în cazuri similare (*Hotărârea 401/12.11.2007, Hotărârea nr. 418/28.11.2007, Hotărârea nr. 419/27.11.2007*).

Cazurile în care petenții aveau calitatea de magistrat au primit soluții diferite, întrucât prevederile legale privind statutul polițiștilor diferă esențial de prevederile legale privind statutul magistraților.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din *O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare*, republicată, cu unanimitate de voturi, ale membrilor prezenți la ședință

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Se constată că nu există un tratament diferențiat, discriminatoriu potrivit art. 2 din *O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare*, republicată;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii - Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal potrivit prevederilor *O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare* și prevederilor *Legii 554/2004 a contenciosului administrativ*, constituie de drept titlu executoriu.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

COMȘA CORINA NICOLETA – Membru

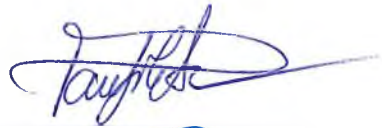
GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

NIȚĂ TIBERIU DRAGOȘ – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și prevederilor *Legii 554/2004 a contenciosului administrativ*, constituie de drept titlu executoriu

